

staltning at indføre euroen, altså at afskaffe kronen og indføre euroen. Det koster nu engangsomkostninger.

Nu er der fra Økonomiministeriet kommet et notat, hvori man siger noget om erfaringerne fra Holland og fra Østrig og fra Finland, tror jeg, det er, og fra Irland. Og når man ser på de hollandske erfaringer, ser det ud til, at omkostningerne vil være oppe på omkring 1 pct. af nationalproduktet fordelt på henholdsvis den private sektor, på finanssektoren og på den offentlige sektor. Og hvis det gælder i Danmark, 1 pct. af nationalproduktet, så er det en 12-13 mia. kr. i engangsudgifter. Det er sikkert. Det er ganske meget, og det er mere end de 2,5 mia. kr., som man kom med i den store økonomiminsterrapport på de 500 sider. Dér talte man om, at Finland havde vurderet, at det kostede 2½ mia. kr. for nogle år siden. Tallene fra Holland er altså helt anderledes store. Det er meget store omkostninger, og de er sikre.

Hvad vi får ud af det er særdeles usikkert, så vi bevæger os fra en succesfuld og sikker kronøkonomi, som vækker respekt ude omkring – vi er et foregangsland – og kaster os ud i et forehavende sammen med nogle andre, hvis vi får et ja ved folkeafstemningen; et særdeles risikabelt foretagende, som kan blive meget dyrt, ikke bare her og nu med engangsomkostninger, men også i form af en mangel på selvbestemmelse, en mangel på muligheder for at holde beskæftigelsen oppe og arbejdsløsheden nede, og det er jo derfor, jeg har fremsat forslaget om at holde fast i kronen.

Er man konservativ, så står man vagt om det, der er værd at bevare, og kronen mener jeg er værd at bevare.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke bare mig for at kvittere for den ros, der er kommet fra hr. Frank Dahlgaard, fra Dansk Folkeparti, fra SF, fra Kristeligt Folkeparti, fra Enhedslisten og Frihed 2000, rosen til den økonomiske politik, der er ført i mere end 18 år i Danmark. Det er meget, meget smukt, og jeg er meget glad for, at der fra disse partier, som jeg har svært ved at se, hvad der i øvrigt skulle binde sammen, er sådan en stærk ros til den stærke danske krone.

Derfor går jeg ud fra, at de partier også støtter regeringens politik, når vi nu skal have finansloven vedtaget næste gang, når vi skal have aktstykket for kommuneforhandlinger igennem Finansudvalget osv., for det er jo alt

sammen brikker i en kontinuerlig, fremadskridende, stabilitetsorienteret økonomisk politik, som ligger bagved den stærke krone, og som er årsagen til den stærke krone. Så nu har jeg fået en række udmærkede alliancepartnere i Folkeetinget, hvilket jeg meget gerne vil benytte lejligheden til at kvittere for.

Jeg kan også notere mig, at disse udmærkede partier og alliancepartnere stadig væk skylder et svar på, hvordan vi bærer os ad med i Europa og i Danmark at styre de negative effekter af kapitalkræfterne. Jeg forstår meget vel hr. Frank Dahlgaards synspunkter som konservativ, men jeg har meget svært ved at forstå Enhedslistens synspunkter. Så er det sagt.

For en ordens skyld skal jeg sige, at Det Økonomiske Råd og DUPI har nøjagtig den samme form for uafhængighed i forhold til centraladministrationen. Det er kun for en ordens skyld.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kun et enkelt spørgsmål til økonomiministeren: Skulle vi betragte det som en invitation til finanslovforhandlingerne, eller skal den stadig væk komme fra finansministeren?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu synes jeg lige først, at økonomiministeren skal passe på med at kalde alle partier, der i dag har udtrykt en fælles holdning til ét bestemt spørgsmål, for alliancepartier. Jeg påstår jo heller ikke, at fru Marianne Jelved er gift med Mogens Glistrup, bare fordi de begge to siger ja til euroen. Så det tror jeg man skal passe lidt på med.

Men så til spørgsmålet, om vi bare støtter almindelige kapitalbevægelser, eller hvad vi vil gøre ved dem: Det har vi jo sagt utallige gange til regeringen. Vi ønsker et samarbejde på valutaområdet, som vi havde det, da det i sin tid var EMS'en, hvor igennem alle valutaer havde samarbejde i Vesteuropa.

Man kunne tilpasse valutaernes værdi, hvis der var brug for det, for det er der faktisk brug for, ligesom når kronen engang imellem er blevet mindre værd end D-marken. Engang var kronen mindre værd end den svenske krone, nu er den mere værd end den svenske krone, så der er da faktisk brug for, at valutakurser kan tilpasse sig hinanden afhængigt af den økonomiske udvikling i de enkelte lande.